

Bana Gel

– Can İyisever · 11 Mart 2014

Hasretlik yetti artık gecelerimin gölgesinde saklı iz
sensiz karanlıktan günüme ışık olup da bana gel.
Güzel bakışlarına efsuni olup bir bakışla belgisiz,
Senin sevginle açık kalbim aşkınla bir olup bana gel..

Sana olan sevgimi sevdalarımla büyüttüm sevdanı,
Yaşamamış gibiyim saydım sensiz geçen her anı,
Gel de baharım gelsin aşçım çiçekler bitirelim hazanı,
Gönül bahçem, sevdalarınla mutluluklarla bana gel..

Gönlüme hasretin ağır bir yük, bırakma özleminde
Gel ki umut güneşim açsın, umut olsun sözlerimde,
Mutluluğun hayaline dalarken yaşamın rüya âleminde
Sevda rüzgârlarıyla sevgilerinle eserek öyle bana gel.

Senin aşkın alevlenip alev, alev bedenimi yakınca
Güller gibi olan gül simanın sureti gözlerime akınca
Kendimi toparlayıp etrafa içten dalarak öyle bakınca,
İçimde yanan aşk ateşinin söndürmek için bana gel..

Adını verelim sevgimizin anlaşılır sevda lehçesine,
Mutluluklarla süsleyelim sözlerin anlatan hecesine,
Gel ki beraber girelim meskûn aşkın bu bahçesine,
Hasretleri bitirip gülücük saçan cemalinle bana gel...

Gönül kafesim sıkılıyor nefes almalarım zorlaşıyor,
Kapılarım kapandı ismim unutuldu artık çağrılmıyor,
Gönül sohbet arıyor, kafesimin altın olsun istemiyor,
Sözlerin güzel olduğu güzel bir ortamda bana gel..

Gönle mutlu etmez yalnızca uzaklardan bu bakış
Düşününce gözlerimden süzülünce sıcacık akış
Yorgun yüreğimde dolaşır bulamaz olmuş çıkış
Bu hasretliğimizi bitir, ruhunun şenliği ile bana gel...

Elini abuk tut kaybetmeyelim artık zaman
Aşkınin ateşinden bak tepemde tüter duman
Hoş görüneyim diye süslenme fazla aman,
Nasıl olursan ol her halinle koşarak bana gel.